

№ 303

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 22 ноември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на девети ноември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №304 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „БЕСТТЕХНИКА ТМ - Радомир“ ПАД против решение №193 от 01.09.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №312 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2302499 от 12.04.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София област, издадено срещу „БЕСТТЕХНИКА ТМ - Радомир“ ПАД, с което за нарушение по чл. 245, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Радомир е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че атакувания съдебен акт е постановен при съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, както и при непълнота на доказателствата. На тези основания от касационния съд се иска да отмени първоинстанционното решение и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител ю.к. К*** заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ“ - София област не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, тъй като са

допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание, конкретно при съставяне на АУАН, като не са съобразени разпоредбите на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и актът е съставен в присъствието на представител на дружеството – нарушител, което (твърди се) не е разрешено от ЗАНН, поради факта, че цитираната правна норма не дава възможност за съставяне на акт в присъствие на упълномощено лице.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства за установяване на обстоятелства във връзка с посочените касационни основания.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по причините, изложени в нея, а по следните съображения:

Районен съд – Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна описаното в НП нарушение е прието за безспорно установено. При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и без допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. Административното наказание първата съдебна инстанция е приела за правилно и справедливо определено, както и съобразено с правилата на чл. 27 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на районния съд относно липсата на съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание. В хода на касационна проверка се установи наличие на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е абсолютна процесуална предпоставка за отмяна на атакуваното НП само на процесуално основание. В този смисъл е правилна позицията на прокуратурата за нарушение на правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, но по други съображения:

АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, е съставен в нарушение на императива на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, който гласи, че „актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на *нарушителя* и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението.“ ЗАНН съдържа абсолютни правила и изисква строга формалност по отношение на реда за поставяне на

начало и водене на административнонаказателно производство, категорични във връзка с необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителите – от нарушителите – физически лица и личното полагане на подпис в АУАН от нарушителя – ФЛ, свързани и с правото на последния да възрази и да се защити своевременно. Налага се извод за абсолютната невъзможност всичко това да бъде сторено чрез пълномощник. Но ЗАНН, предвижда възможност за носене на административнонаказателна обективна и безвиновна отговорност от юридически лица, което е изключение от правилото на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, че административнонаказателната отговорност е лична. След като законът позволява това, няма място за твърдение, че начало на производството по налагане на административно наказание на ЮЛ не може да се даде със акт, съставен и връчен на представител – законов или договорен – на ЮЛ. ЗАНН позволява законово представителство, без да го ограничава, следователно е възможно по отношение на ЮЛ да е валидно и договорното такова. Но в пълномощното за приемане на действия от името на ЮЛ във връзка с производствата по налагане на административни наказания, обемът на представителната власт следва да е изрично и прецизно вписан, така че да не съществува съмнение, че ЮЛ, в лицето на неговия законен представител, е намерило за необходимо да бъде представлявано от конкретно ФЛ. Това произтича от спецификата на производството по налагане на административни наказания, в което се осъществява определен вид репресия от страна на държавата спрямо нарушителите. От друга страна това упълномощаване е вид търговско пълномощно. Съгласно правилото на чл. 26, ал. 2 от Търговския закон за определени действия, включително и „ ... за водене на процеси, търговският пълномощник трябва да е упълномощен изрично.” Контролните и административнонаказващи органи, в производството по налагане на административни наказания следва да подхождат с особено внимание към представяните пред тях пълномощни, в случаите когато нарушителят е ЮЛ, с оглед законосъобразност на процедурите по налагане на наказания за неизпълнение на задължения към държавата.

В настоящия случай АУАН е съставен в присъствието на пълномощник, както е и връчен на същия. Представеното по делото пълномощно обаче, касационният съд не приема за относимо и в този смисъл за валидно такова, тъй като в него не е налице изрично упълномощаване за представителство на юридическото лице „БЕСТТЕХНИКА ТМ – Радомир” ПАД конкретно във връзка с действия – част от производства по налагане на административни наказания, чрез подписване и приемане връчването на актове и НП, съставяни и издавани срещу дружеството. Представеното по преписката пълномощно не съдържа изрично делегиране на права на упълномощеното лице да извършва процесуални действия от името на търговеца ЮЛ. Вписаното в пълномощното понятие „документи”, съдът намира прекалено общо и неопределяемо, що се отнася до приемане и предприемане на действия, част от процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания.

Административнонаказващият орган вместо да издаде НП е следвало да върне акта по реда на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, тъй като същият не е надлежно предявен на ЮЛ - нарушител - чрез неговия законов или в случая - надлежен договорен представител. Нарушението и на тази правна норма, тук от административнонаказващия орган, заедно с по-горе описаното нарушение по съставяне и връчване на АУАН опорочава абсолютно процедурата по налагане на административно наказание, което е основание за отмяна на процесното НП само на процесуално основание.

За прецизност следва да се отбележи, че настоящият съд не смята че са налице, посочените в жалбата основания за касиране на атакуваното решение, а именно - допуснати процесуални нарушения във връзка с броя на свидетелите по АУАН, едномесечния срок за издаване на НП, непосочване мястото на извършване на нарушението и необходимостта от доказателства относно вината на дружеството, което носи обективна и безвиновна отговорност. Чл. 40, ал. 2 от ЗАНН указва, че АУАН се съставя в присъствието на свидетелите, присъствали при извършване или установяване на нарушението, но съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН АУАН се подписва от поне един от свидетелите, посочени в него. Това навежда на извод, че свидетелят може да е и един. И ако се тълкува, че текстът на нормата има предвид повече на брой свидетели, то това е пожелателно, но не и задължително, както и касае случаите, в които е възможно свидетелите по АУАН да са повече от един. На следващо място срокът по чл. 52, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН е инструктивен и с неговото изтичане не се преклудира възможността за завършек на производството по налагане на административно наказание с издаване на НП. Преклузивен се явява срокът по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

С оглед на всичко гореизложено намираме, че районният съд, като не е констатирал пороци в производството по налагане на административно наказание, е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за касиране на атакуваният съдебен акт. Поради това атакуваното съдебно решение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, по съществото на спора, с което процесното НП да се отмени.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №193 от 01.09.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №312 по описа на съда за 2011 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2302499 от 12.04.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София област, издадено срещу „БЕСТТЕХНИКА ТМ - Радомир“ ПАД, с което за нарушение по чл. 245, ал. 1 от КТ и на основание чл. 414,

ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/